

Azt hittük: a világvége jött el

Borzalmas, szörnyű, félelmetes, aki nem látta tán el sem hiszi, életemben nem láttam ehhez fogható jégverést. Ezek az élmények voltak meghatározók, a múlt hét csütörtöki kákai jégverést átéltők körében. A helyszínen járva, még négy nap múltán is lehangoló látványt nyújt a valamikori gazdasági központ volt szolgálati lakásainak – ma már magánlakásoknak – az állapota.

Sok a fóliával borított tető, néhány házon már új tetőhéjazat díszleg, ahol pedig először beszélgetésbe kezdünk, éppen a gerendákon szorgoskodnak, pozdorjabortást szegnek, arra kerül majd az új hullámlémez. A kapuban Petrov Andrásné idézi fel a történeteket. – Ebből tudunk éppen, amikor jött a borulás, kisvártatva pedig elkezdett a jég esni. De nem akármilyen, tyúktojás nagyságú, és olyan sok volt, hogy mikor ki tudtuk már jönni, azt láttuk, hogy a lábamatig ér a jég.

Még este hatkor is volt az árokban. Amit pedig a házzal művelt, az katasztrófális, nézve, hogy átszaggatta a hullámlémezt – mutatja a régi tetőfedő anyagot, amin bizony hatalmas lyukak ékelenkednek. – Aztán – folytatja – délután megint besötétedett, még egy zápor vert el bennünket, szerencsére már jég nélkül, és addigra sikerült a tetőre fóliát tenni. A kertet is elintézte, a zöldség, a krumplics, a virágok, mind odavannak – panaszkodik Petrov Andrásné. A jószágokat – birka, hizó – szerencsére nem érte kár. Kell ugyanis valami kis többlet jövedelem, az özvegyi nyugdíjából nem nagyon lehet spórolni. Így volt annyi pénz, ami most fedezi a váratlan kiadásokat, biztosításom is van, szerencsére, de még most nem látni, hogy a tél kezdetére rendben lesz-e minden, meg tudom-e venni a jószágok takarmányát – ahogy máskor szoktam – miután a házat kijavítjuk.

Tovább baktatva a fóliával letakart, fekete tetők között, hangos „Csókolom!”-köszönésre nézek a járda felé, ahol gyereksapat érkezik, gyalog, kerekpáron. A ház – ahonnan kijöttek – egyike az új tetővel büszkélkedőeknek, az előkerben azonban még látni a régi pala rom-

jait. Viszkok Jánosné, mikor megmondom, mi járban vagyok, a mélyhűtőből vesz elő egy zacskóban elraktározott jeget: az ominózus jégverés néhány darabját, s bár már így nejlonzacskóban koránt sem olyan félelmetes, az elmeséléssel együtt bizony nyomasztó érzés. – Egyedül voltam itthon, amikor jött a felhő, majd a sűrű apró jég, ezt váltotta fel aztán a tetőt szagató, redőnyt elverő és még a falat is megrepesztő, hatalmas jégverés. Viszkok Jánosné két fia is bólogat, ők segítettek rendezni a házat, amennyire hirtelen lehetett. Sajnos a fődém, a falak is elázta sok helyen, sokára lesz megint tip-top rend a házban.

– A jégverés elmúltával – folytatja Viszkok Jánosné – olyan páras lett a levegő, hogy azt hittem, már meg a köd ereszkedett le. Aztán megláttuk, hogy a fűvet teljesen elborítja a jég, a kerítés előtt vagy húsz centire is feltorlódott az ut-

cán, lapátolni lehetett a jeget az árokba. Később ahogy beszélgettünk, többen is megerősítették, és én is azt hittem, úgy érzem: ez a világvége jött el. – Biztosításom van, hál' istennek, de még így is nehéz lesz rendbe tenni a házat, a portát – mondja búcsúzóul, mutatva a fal repedéseit, a redőnyön keletkezett lyukakat Viszkok Jánosné.

Egy házzal odébb Söti Imréné és két unokája álldogál a jégverte udvaron. – Két hónapja rakták fel a tetőt, amit most rommá vert a jég – panaszkodik Sötine – mint az ementáli sajt, úgy nézett ki. A férjemmel az alsó épületben voltunk, amikor jött a felhő, mint egy szokásos vihar. Még mondtuk is, hogy majd bemegyünk a házba, de bizony ott maradtunk, mert hirtelen sivitással, sötétséggel durr-durrogással szakadt ránk az ég. Rettenetes volt.

Honnan jött, merre járt? Azt, hogy a pusztító vihar honnan érkezett, merre járt, a Szarvasi Polgári Védelem nyugalmazott őrnagyától, Timár Bélától tudtuk meg, aki a nyomokból rekonstruálta a helyszíneket a légmozgást. Eszerint augusztus 26-án 11.50 és 13 óra között erős jégverés kíséretében felhőszakadás vonult át a térségen. Békésszentandrásnál, a Szentesi út 8-as kilométerénél (Gódyhalom) lépett a térségbe,

Békésszentandrás külterületét elhagyva Cserebökénynek, majd Kákamajorra fordult. Szentandrásra néhány külterületi tanyában és a mezőgazdasági kultúrában okozott károkat. Kákamajorban 13 lakóépületnek és melléképületnek a tetőszerkezetét tette tönkre (palával és hullámlémezzel fedett tetőket), valamint a fák természetét szinte maradéktalanul leverte. A vihar ezt követően Csabacsüd területén vonult át, a településen több, mint 100 ingatlanban okozta kisebb-nagyobb kárt. A károsult épületek közül 11 jelentősen megsérült, ezek közül 4 súlyosan, valamint a polgármesteri hivatal tetőszerkezetét is kár érte. Csabacsüdről az Örménykút határáig húzó útcán távozott a jégveréssel kísért vihar, 6-7 ingatlant és melléképületeit károsította meg. Örménykút területén inkább már csak a szélvihar okozott károkat, többek között a helyi iskola üvegfalát is berepedesztve. Szarvas belterületét nem érintette a jégverés, de vihar itt is volt, kisebb károk keletkeztek, zömmel beázások.

Mi is volt ez?

Mindezek után fel kellett, hogy tegyék a kérdést a meteorológusnak is, hogy mi is volt ez a rendkívüli időjárási jelenség? Szarvas időjárásának nyugalmazott „mindtudója”, dr. Posza István nem tagadta meg tőlünk az információt, de önmagát sem tagadta meg, amikor úgy kezdte válaszát, hogy a nyári zivatarfelhők feláramlása erős frontbetöréskor jellemző erre az éghajlatra, tőlünk délebbre még inkább jellemző. Ez történt most is, semmi csodálatos dolog. A jéggel kísért zivatar se megy csodaszamba – mondta dr. Posza István –, az hogy a szokásos borsónyi, maximum galambtojás-nagyságú jégnél most jóval nagyobb esett, az valóban ritkaság. Viszonylag szűk helyen, az erős frontbetörés produkálta. Hasonló, de nem ekkora 1965-ben volt utoljára – hallottuk végezetül.

A tűzoltók segítségével

A vihar elmúltával szinte azonnal jöttek a bejelentések a tűzoltóságra is, a tűzoltók pedig elindultak, hogy segítsenek – tudtuk meg Harencsár László tűzoltó őrnagyától, a Szarvasi Tűzoltóparancsnokság tűzoltási és műszaki mentési osztályvezetőjétől. Mindkét tűzoltóautó a helyszínekre sietett, a kákai központban 15, Csabacsüdről 11 lakóépület megrongálódott tetejének befóliázásában segítettek, a helyszínen biztosított anyagokkal. Közben tűzhöz is riasztották őket, így csak szakaszosan tudták a jégverés okozta kárt szenvedett lakosság mentését végezni, erejü-

ket megfeszítve a tűzoltók 26-án és 27-én befejezték az épületek tetejének fóliázását.

A képviselő szemléje

A testületi üléssteremből érkezett a vihar elmúltával a külterület önkormányzati képviselője, Besenczy Zoltán a helyszínrre, hogy felmérje a károkat, s a tőle telhető segítséget nyújtsa az embereknek. Amint elmondta, a Szarvasi Komép Kft. munkatársával, Medvegy Zoltánnal együtt érkeztek előbb Kákára, s látva, hogy igen nagy a baj, a Komép fóliát, csrépléct, szeptet szállítót azonnal a helyszínrre, hogy a már ottlévő tűzoltók folyamatosan tudjanak tetőket fóliázni. Besenczy Zoltán elmondta, hogy a tűzoltók nehéz körülmények között, a tőlük megszokott gyorsasággal, szakszerűséggel, teljes erőbedobással dolgoztak – ezúton is köszöni munkájukat. Hosszúorra is eljutottak, ahol hét ház károsodott, a Stabák Kft. segítségével terepjárón tudtak oda is ideiglenesen tetőfedő anyagot szállítani, ott a lakosság egymásnak segítve oldotta meg a megrongálódott tetők ideiglenes befóliázását. Amint Besenczy Zoltán elmondta, a lakosok zömének van biztosítása, s a biztosítók meg is kezdték a kárfelméréseket, de vannak néhányan, akik nem rendelkeznek biztosítással. Az ő nehéz helyzetük enyhítésére keresik a megoldásokat.

Besenczy Zoltán felhívta a figyelmet arra, hogy a múlt csütörtöki jégverés károsultjai – függetlenül attól, hogy van-e biztosításuk, vagy nincs – jelentsék be a polgármesteri hivatal műszaki csoportjának (városháza, III. emelet) az őket ért kárt, a felmérések után minden lehetőséget megtesznek az országos katasztrófaelhárítási alaphoz pénzt szerezni a kárenyhítésre.

Tatai László

Előbb dobták, aztán itták

Az augusztus 20-iki tudósításainkból kiharadt, hogy sörverseny is volt ezen a vidám napon, mégpedig Arany Aszok névre hallgató. A verseny nem hirdette magát, hogy az egészséges

életmód propagálását tűzte volna ki céljául, de azért azt sem lehet mondani, hogy csupán az alkoholoról szólt. A jelentkezőknek igenis számot kellett adniuk fizikai erőnlétükről is. Erre

szolgált két versenyszám is. Egyikben sörös hordót kellett minél messzebbre dobni, a másikban pedig ugyanazt a nem kis súlyú göngyöveget egy kézzel megtartani maguk elé tartott, kinyújtott kezükkel. Azért a sörverseny nem lehet sörívás nélküli, és a közönség is mintha az ebben nyújtott versenyzői teljesítményt méltányolta volna leginkább. A versenyben azt mérték ki tud minél rövidebb idő alatt adott mennyiségű sört elfogyasztani. Na jó, nem elfogyasztani, inkább leengedni a torkán. Az elődöntők után következett a döntő, melynek győztesével, Uhljar Jánossal rövid interjút is készítettünk.

– Milyen érzés győztesnek lenni?

– Nem érzek különösebb megrendülést, hiszen tavaly is

én voltam a nyerő – válaszolta magabiztosan a győző, letörölve bajuszáról, szakálláról a sörhabot.

– A címűedővel szembeni elvárások nem nyomasztották versenyzés közben?

– Nem. Biztos voltam benne, hogy én leszek az első, már '81-ben is városi bajnok voltam. A dobó versenyben is csak egy kurta arasszal maradtam le.

– Hogyan készült a versenyre? Kiszomjaztatta magát?

– Sehogy nem készültem, erre nem kell készülni.

– Akárhogy is nézzük, most nagyon rövid idő alatt megivolt három korsó sört. Hogy érzi magát?

– Nagy test – nagy lélek – mondja egy széles gesztussal, aztán indul végrehajtani az utolsó gyakorlatát.

K.Zs.

Felvételi

A Chován Kálmán Művészeti Alapiskola a 2004/05-es tanévre az alábbi tanszakokra hirdet felvételt:

Zene:

kiselőképző (ált. isk. 1. osztályosainak), szolfézs előképző (ált. isk. 2. osztályosainak), zongora, hegedű, gordonka, furulya, fuvola, klarinét, trombita, kürt, ütő, szaxofon és harmonika

Tánc: társastánc, néptánc

Képzőművészet: előképző, kézműves, festészet, kerámia

Dramajáték: ált. isk. 3-4. osztályosainak

A felvételi és a beiratkozás időpontja: 2004. szeptember 3. (péntek) és szeptember 6. (hétfő) 14-18 óráig

Helye: Szarvas, Rákóczi u. 5.

Bővebb felvilágosítás: 66/312-720